

POLÍTICA 16 maig 2015 2.00 h

OPINIÓ

Rus o bisbalenc

PUNTÍ.

PUNTÍ.

JOAN PUNTÍ

El somriure del polític en campanya electoral tendeix a l'infinit. El mercat setmanal de la Bisbal va haver de fer lloc ahir a venedors temporals, enginyers de la promesa i màsters en atenció al client. Els més experts en l'antic art de la promesa estaven relaxats i van saber rescatar del més profund del seu ésser la part sincera que portem tots de fàbrica. Un d'ells, el secretari general de CiU, Ramon Espadaler, va passejar durant gairebé dues hores pel mercat, va atendre tot tipus de peticions i es va deixar fer fotografies per professionals i per amateurs. Davant de Can Font, una de les pastisseries de referència de la vila, càmeres, micròfons i gravadores a la caça d'alguna frase diferent del conseller d'Interior respecte al tema del dia, l'enfrontament amb el ministre Fernández Díaz i la suposada delació de la Policia Nacional. “Jo sóc aquí en un acte de campanya. No hi afegiré res. No diré res més del que ja he dit al matí.” Finalment es pacta, una pregunta i ja està.

Posteriorment, amb la candidata de CiU, Núria Anglada, van repartir propaganda i va fer allò que fan els polítics en campanya: xerrar i somriure. No eren els únics caçadors de vots. El mercat de la Bisbal estava ahir al matí minat de polítics. Al fons de la plaça hi havia els de Compromís, els militants de CDC vaja, que observaven. També repartien somriures de franc i anaven a la recerca dels indecisos. A l'altre costat, a la vorera contrària, a tocar del Daró, els d'ICV. Els d'ERC i els del PSC eren de costat al final del carrer dels Valls, cantonada carrer Ample. Els més allunyats de tots eren els de la paradeta del PP, situada a la plaça del Castell. Ells van rebre el suport d'Enric Millo, cap a quarts de dues, quan els paradistes de mercat veien que el cel s'enfosquia i com que es feia tard decidien que era l'hora de plegar i anaven retirant les paradetes. “S'ha de venir més aviat a mercat.” Millo responia: “No, si jo vinc a veure el meu amic Andrés [Cano]”, somreia i es posava bé per a la foto. Espadaler ja feia una estona que era fora. Abans, però, havia passat per una de les pastisseries de més anomenada i havia pres la gran decisió del matí: rus o bisbalenc? Havia passat per Can Sans, bisbalenc, és clar.

MÉS LLEGIDES

1. No us deixarem sols
2. “En castellano!”
3. Sindicalisme republicà
4. “A la presó i a l'exili ja tenim grans líders, ara n'han de sortir més”
5. Els municipis reforcen les policies amb agents privats
6. Casado: “Us alliberaré de la banda de fanàtics racistes”
7. La mentida de la inversió
8. Catalunya tindrà aquest any un pla de drets humans propi
9. “Sort n'hi ha hagut durant la crisi, dels ajuts de la Diputació”